



Fanny Cottençon és la protagonista de «Fanny Pelopaja»

«Fanny Pelopaja»

Vicente Aranda ha demostrat en distintes ocasions el domini dels mitjans de què disposa i les grans condicions de narrador que té. Adaptà molt intel·ligentment *La muchacha de las bragas de oro*, de Marsé, i *Asesinato en el comité central*, de Vázquez Montalbán. I títols com ara *La novia ensangrentada* i *Cambio de sexo* van representar en els anys setanta estimulants intents d'introduir temàtiques i aspectes renovadors.

A *Fanny Pelopaja* ha adaptat la interessant novel·la d'Andreu Martín, *Prótesis*. Fanny és una delinqüent que accepta gitar-se amb un bòfia, a canvi que ajude el seu amant a escapar. Però, posteriorment, la relació entre Fanny i el poli es complicarà quan aquest es carrega l'amant per gelosia. Fanny tractarà de venjar-se'n, i la inicial relació d'atracció es veu interrelacionada per un vincle d'odi profund, que dona a la història un aspecte ambigu molt atractiu.

Guillem RAUSA

Aranda, que ha rodat la pel·lícula a Barcelona, ha aconseguit una cosa més bé rara. Ha fet perfectament creïble una història que navega entre els ambients de la policia i dels delinqüents. Els diàlegs són molt ajustats. Hi ha un bon guió, i això es nota. Per exemple, la seqüència del robatori de la furgoneta que porta els diners ha estat resolta magistralment. La direcció d'actors —una altra especialitat d'Aranda— és excel·lent. En destaquem, sobretot, Fanny Cottençon, actriu revelació a França, quan guanyà un Cèsar per la seua interpretació a *L'étoile d'or*, de Pierre Grenier-Deferre.

Es tracta, doncs, d'un film *noir* molt interessant, amb una realització neta, un ritme perfectament mesurat, una violència continguda, que esclata de sobte, i un erotisme en la millor tradició dels Chandler, Hammet i Spillane.

Una de les millors pel·lícules policiaques d'acció d'enguany, que ens dona confiança sobre els pròxims projectes de Vicente Aranda.

La Renaixença a estudi

El període històric de la literatura catalana que habitualment s'anomena la Renaixença, amb una fórmula discutida, però certament útil, manca encara de molts aclariments i de molts estudis parcials. Per això, aquesta setmana se celebra a Barcelona un am-

per tant, treballs molt diversos. Alguns de restringits a una obra o a un autor i d'altres sobre la repercussió de la Renaixença en els diversos territoris de l'àmbit lingüístic, o sobre les seues relacions amb altres moviments ideològics o estètics.



Escriptors catalans i occitans a Montserrat, en plena Renaixença

bicions col·loqui internacional, organitzat pel Departament de Literatura Catalana de la Universitat d'aquella ciutat i pel de Filologia Hispànica de la Universitat Autònoma, sota el patrocini del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

El col·loqui compta amb set seccions: problemes de la Renaixença, la Renaixença i Europa, la literatura catalana vista per la Renaixença i la Renaixença vista per la literatura catalana, la llengua, la cultura popular, institucionalització cultural i teoria literària, i poesia, novel·la, teatre. S'hi presentaran,

Entre els participants anunciats hi ha Joaquim Molas, Jordi Ventura, Ricard Blasco, Giuseppe Grilli, Joan Solà, Jordi Castellanos, Lola Badia, Antoni Lluc Ferrer, Modest Prats, Jordi Carbonell, Xavier Fàbregas, Josep Massot, Antònia Taya-della, Alan Yates, Enric Bou i d'altres. Tot plegat, els millors especialistes sobre les diverses qüestions a tractar, en un encontre que pot modificar substancialment les idees generalment admeses i consolidades sobre una etapa decisiva en la literatura catalana del segle XIX i de l'inici del XX.